

„BIAŁA W SŁOWA UBRANA”

ANTOLOGIA TWÓRCZOŚCI DZIECIĘCEJ

Biała Podlaska 2013

BIBLIOTEKA PEDAGOGICZNA
w Białej Podlaskiej

„BIAŁA W SŁOWA UBRANA”

ANTOLOGIA TWÓRCZOŚCI DZIECIĘCEJ

Biała Podlaska 2013

Skład komputerowy
Katarzyna Laskowska
Agnieszka Żarnowska

REGIONALIA

Na okładce i w publikacji zamieszczono grafikę
autorstwa Doroty Kuchcikowej z Białej Podlaskiej

XIII B
Ble

137449

82-93

Wydawca:

Biblioteka Pedagogiczna w Białej Podlaskiej
21-500 Biała Podlaska
ul. Kolejowa 8
tel./ fax: 83 342 06 16
e-mail: sekretariat@bialabp.edu.pl

Nakład: 50 egz.

ISBN 978-83-928164-3-0

Miejska Biblioteka Publiczna
Biała Podlaska

5 243043000001

Druk okładki:

Drukarnia „Calamus”

21-500 Biała Podlaska, ul. Twarda 63
tel. 83 343 10 50, e-mail: calamus@drukarniacalamus.com

WSTĘP

Zachęcamy miłośników poezji do sięgnięcia po niniejszy tomik, który jest pokłosiem konkursu literackiego dla uczniów białskich szkół. Konkurs na wiersz o Białej Podlaskiej pod hasłem „Biała w słowa ubrana” zorganizowała Biblioteka Pedagogiczna w Białej Podlaskiej jesienią 2012 r. Wzięli w nim udział uczniowie klas 4-6 szkół podstawowych oraz klas 1-3 gimnazjum.

Ogłaszając konkurs chcieliśmy zainspirować młodych mieszkańców Białej Podlaskiej do wyrażenia własnych przemyśleń dotyczących przeszłości i teraźniejszości naszego miasta i ubrania tych rozważań w słowo pisane. Mało jest tekstów pisanych przez dzieci. Zbiorek ten ukazuje, jak młodzi, wrażliwi na słowo poetyckie ludzie postrzegają swoją małą ojczyznę. Tomik zawiera wszystkie prace konkursowe – nagrodzone, wyróżnione oraz pozostałe, których autorzy na swój sukces muszą jeszcze poczekać. Są to utwory, w których widać zainteresowanie miastem, jego historią i czasami współczesnymi, pięknem jego przyrody. Zapewne są tu wiersze, których jeszcze nie można nazwać prawdziwą poezją, ale z całą pewnością są to teksty pełne autentycznego zapału i refleksji, oddające charakter i uczucia piszącego. Stąd już niedaleko do prawdziwej poezji.

Serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do sukcesu konkursu. Dziękujemy komisji konkursowej za rzetelną i wnikliwą ocenę wierszy. Jednak najbardziej gorące podziękowania kierujemy do początkujących adeptów pióra, za to, że zechcieli zrobić coś ponad to, co robić muszą, za Ich otwarte umysły, sprawny język, chęci i zapał. To bez Ich trudu i odwagi nie byłoby tego tomiku.

Katarzyna Laskowska

Agnieszka Żarnowska

I MIEJSCE

BIAŁA W SŁOWA UBRANA

Jest takie miasto gdzieś na kraju wschodzie,
które od dawna jest w polskiej modzie.
Miasto, a raczej może miasteczko małe,
co historię ma wielką, tak jak całkiem duże kraje.
Tu właśnie, przed setek laty,
ród Radziwiłłów rządził bogaty.
To tutaj, także gród zbudowano,
który później Białą nazwano.
Na kartach historii zapisano o nim wiele,
a ten, kto przeczyta, dobrze pozna te skomplikowane dzieje.
Historia miasta jest bardzo zawiła,
choć nie mówi o niej żadna mogiła,
ale te wydarzenia dobrze wszyscy znamy,
bo właśnie w Białej
zamek Radziwiłłów był doskonały.
Choć wielki nie był i nie miał stu wież,
sławę swą zyskał,
jeśli chcesz, w to wierz!
Zamek, jak każdy, fortecę też miał
i chronił swych władców, bo taki był plan.
Długie lata, w białskim grodzie,
kwitło królewskie życie,
lecz wojenne zamiecie,
zmieniły to wszystko w ruiny,
a na odbudowę miasta już nikt nie miał siły.
Jakiś czas to trwało,
aż Michałowi Radziwiłłowi i jego żonie się przypomniało,
że gród trzeba podnieść z tego upadku.
Tak też się stało i gród białski wreszcie na nowo odbudowano.

Znowu zaczęło tu życie tętnić,
kto o tym nie słyszał – niech mocno do chwil tych tęskni.
Na pamiątkę tamtych dni,
herb wreszcie miastu nadano,
a w herbie był sam Michał Archanioł.
Kiedys ze złym smokiem dzielnie on walczył,
choć dziś może niektórzy myślą, że tylko tańczył.
W tamtych też czasach, Mikołaj Radziwiłł się bardzo postarał,
bo wywalczył Białej także miasta prawa.
Od tej pory prawdziwe miasto to było
i do dziś się to wcale nie zmieniło.
Sława miasta wciąż rozkwitała,
a nasza Biała coraz bardziej znana się stawała.
Jednak to co dobre, szybko mija,
bo kolejna wojna dużą część miasta zniszczyła.
Tym razem, Anna z Sanguszków o zamek zadbała,
i bramę wjazdową z wieżą odbudowała.
I znowu było tu pięknie, i każdy się radował,
aż niespodziewanie nagle Dominik Radziwiłł się rozchorował.
Umiera gdzieś daleko, w obcej dla nas Francji.
A miasto? Miasto nie ma już żadnego władcy.
A jak wiadomo, gdy miasto bez władcy,
szybko niszczą je bez serca oprawcy.
Zamek kiedyś tak piękny, pusty nagle stoi,
w komnatach tylko głucha cisza.
Nie ma tu balów już, nie ma też spotkań,
i na polowania nikt już o świcie nie rusza.
Wszystko się sypie i w proch rozpada.
My białczanie dzisiaj to znamy z dziada pradziada.
Jednak dziś, Biała Podlaska, nie tylko z Radziwiłłów jest znana,
chlubę nam przynosi nazwisko jeszcze innego Pana.
Żył tu kiedyś, niejaki Krzysztof Ciborowicz,
który chyba do szkoły bardzo lubił chodzić,
i to on właśnie Akademię Białską w mieście założył,
do której nawet wielki pisarz, sam Józef Kraszewski chodził.

Dziś po Kraszewskim mamy tylko wspomnienia,
jest słynny „kraszak”, co od lat w swym wyglądzie się nie zmienia,
mamy też rzeźbę znanego Józefa,
który na Placu Wolności, na ławeczce sobie siedzi
i czyta po cichu swoje książki bialskiej młodzieży.
Lata mijały, a kolejne wojny moje miasto rujnowały.
Zniszczeń tu było naprawdę wiele,
ale Białą znowu pomogli podnieść z gruzów, miasta przyjaciele,
i znowu miasto się z ruin dźwignęło,
i szybko na całą Polskę zaślęnęło.
Wszyscy dziś dobrze wiedzą, że fabryka samolotów tu kiedyś była,
a to wielka była Białej siła.
Jednak znowu okrutna wojna nastąpiła,
a fabryka w proch się rozsypała.
Została po niej tylko płyta lotniska,
dziś nie ma tu już samolotów, które latały kiedyś nisko,
a wielka szkoda, bo nam białczanom
byłoby teraz wszędzie blisko.
Choć losy Białej zawite i trudne,
czytanie historii mego miasta,
nigdy nie jest dla mnie nudne.
Historia ta, ciągle mi przypomina,
że Biała Podlaska, to moich przodków krew i siła.
Krew jest w zabytkach i w pięknych kościołach,
gdzie lud się kiedyś gorliwie modlił,
ale i dzisiaj też, gorąco do Boga woła.
Obecnie, miasto wygląda inaczej niż kiedyś,
I choć większe i ładniejsze,
nadal jest tu Książęca siła,
a to wszystko za sprawą wielkiego Pana Radziwiłła.
To on, dawno temu to miasto założył,
i wiem, że na pewno wiele swojego serca w to włożył.
Dziś wszyscy o tym pamiętamy,
gdy w miejskim parku, bibliotekę odwiedzamy.
To tutaj różne książki znajdujemy,

które opowiadają nam historię miasta,
a, gdy chcemy, przeczytać je możemy.
Jednak choć lat i wieków minęło już wiele,
historia Białej Podlaskiej nadal się dzieje,
i chociaż ród Radziwiłłów już dawno nie istnieje,
wszyscy dobrze wiemy,
że losy naszego miasta to przepiękne dzieje,
a każdy kto mieszka tu i żyje,
powinien sam poznać te pradawne chwile.
Zapraszam do poznania historii mego miasta.
Zapraszam Panią i Pana,
bo w wierszach,
Biała jest zawsze w słowa ubrana.

*Zofia Piaszczyk - kl. 6e
Szkoła Podstawowa nr 9
w Białej Podlaskiej*

II MIEJSCE

JESIENNA PORA W BIAŁEJ PODLASKIEJ

Kiedy jesień do Białej wreszcie przybędzie,
to się pięknie, kolorowo robi wszędzie.
Wtedy wszyscy ludzie, gdy pogoda miła,
śpieszą co sił w nogach do parku Radziwiłła,

Pewnego dnia przyszła pani – starsza już kobieta,
usiadła na ławeczce, a w rękach gazeta.
A kiedy już była tak bardzo zaczytana,
podeszła do niej dziewczynka cała roześmiana.

I ot tak zapytała z niewinnym uśmiechem:
– Dlaczego pani siedzi sama pod tym drzewem?
A pani na nią zza gazety spojrzała
i z pięknym uśmiechem tak jej powiedziała:

– Pamiętam, gdy byłam, jak ty moja droga,
jak spacerowałam po parku czy deszcz, czy pogoda.
Teraz już jestem kobietą sędziwą
i dużo się rzeczy w moim życiu zmieniło.

Mój syn jest daleko w tym świecie ciekawym
i już zapomniał o rodzinnej Białej,
a ja pozostałam tu taka samotna.
Ty pewnie nie wiesz, jaka samotność okropna?

– Wiem – odpowiedziała dziewczynka z wesołym okrzykiem.
– Pokażę pani moją zabawę liściastym teatrzykiem.
Mała dziewczynka szybko pięknych liści nazbierała
i liściasty teatrzyk o Białej pokazała.

Opowiedziała w nim o postaciach z Radziwiłłowskiego rodu,
A także o tym, ile, budując nasze miasto, zadali sobie trudu.
Wystąpił też Michał Radziwiłł w tej historii ciekawej,
który zbudował pomnik, będący obecnie herbem Białej.

Od tamtego pięknego dnia jesiennego
wszystko w życiu tych pań bardzo się zmieniło
i już codziennie razem te dwie miłe osoby
podziwiały piękno naszej białskiej przyrody.

*Dominika Dobruk - kl. 6
Szkoła Podstawowa im. J. Porazińskiej
w Styrzycu*

III MIEJSCE

MOJE MIASTO

W XV wieku Biała powstała,
wrosła wielka i taka wspaniała.
Radziwiłłowie tutaj mieszkali,
przebywać w tych stronach uwielbiali.

Jest kościół, który dumę przynosi
i Świętej Anny nazwę nosi.
Mamy tu kościół Świętego Antoniego,
który jest także wieku dawnego.

W tym mieście Kraszewski chodził do szkoły,
zawsze pracowity, zaradny, wesoły.
Wiele osób tu wojnę przetrwało,
Potem swe strony odbudowało.

To miasto różne czasy pamięta
i gorsze dni, i swoje święta.
Rosjanie piękny dworzec wybudowali,
wszyscy białczanie go pokochali.

Tutaj są ponad stuletnie ulice,
rynek i klasztor, i urokliwe kamienice.
Tu żyli wszyscy nasi przodkowie,
niejedna babcia o tym opowie.

Biała to moja mała ojczyzna,
coraz piękniejsza - każdy to przyzna.
Mieszkam tutaj od urodzenia
i dumna jestem bez wątpienia.

*Weronika Brodacka – kl. 5c
Szkoła Podstawowa nr 3
w Białej Podlaskiej*

III MIEJSCE

MOJE MIASTO

Jest takie miejsce tu w Polsce, na wschodzie.
Piękne wiosną, latem i gdy skute lodem.
Na zielonych łąkach Polesia powstało,
moim rodzinnym miastem zostało.
Niebieską wstęgą Krzny w pól przepasane,
przez wszystkich mieszkańców bardzo kochane.
Zaprasza na spacer z Kraszewskim deptakiem,
i zabawy w słońcu pod jego pomnikiem.
Przeskoczę przez fontannę – ależ świetna sprawa!
Dla każdego dziecka to fajna zabawa.
Przed Michałem Aniołem, co smoki przegania,
skłonię głowę i usiądę do czytania.
Zajrzę do galerii – Co nowego w sztuce?
A potem do Radziwiłła na wspaniałą ucztę.
Ugości nas książkami z miejskiej biblioteki,
opowie piękną bajkę, podając ją do ręki.
Pokaże to, co ma najlepszego,
zaprosi do muzeum skarbami wypełnionego.
W amfiteatrze słyszę muzykę radością przepełnioną
i zabawę oczami duszy wymarzoną.
Francuzi mają Paryż, Włosi – Coloseum,
Węgrzy – Balaton, Amerykanie – Alaskę,
a ja mam swoje ukochane miasto
- Białą Podlaską.

*Aleksandra Gomółka – kl. 6b
Szkoła Podstawowa nr 9
w Białej Podlaskiej*

WYRÓŻNIENIE

BIAŁA ŚWITEM MALOWANA

O brzasku okryte mgieł pierzyną,
moje miasto oddycha już jesienią.
Szelestem opadłych liści,
które jak tęcza się mieniają.

Szron nieodłączny towarzysz mrozu,
maluje nocne graffiti na łące.
Niebawem, powoli, niedbale zniknie,
gdy spojrzy na nie poranne słońce.

Wołając na poranną mszę
Rytmicznie kościelna dzwonnica gra.
A w cienistych alejkach parkowych
Wymuszony wiatrem taniec drzew trwa.

A pierwszych ospałych przechodniów budzi,
dryfując po betonowych strumykach.
Mrugając latarniami naiwnie się ludzi,
że powróci jeszcze upalne lato.

*Sylwia Matusewicz – kl. 6d
Szkoła Podstawowa nr 3
w Białej Podlaskiej*

WYRÓŻNIENIE

BIAŁA PODLASKA

Na wschodnim krańcu Polski, nad Krzną
Leży miasto co je Białą Podlaską zwa
Nad rzeką po jednej i drugiej stronie
W zieleni całe miasto tonie
Rządzili tutaj kiedyś Radziwiłłowie
I pałac pozostawili po sobie
Znajduje się on w pięknym parku
Pozostawionym naszemu miastu w podarku
Na herbie naszym, który ma kolor czerwony
Michał Archanioł z wagą i mieczem w dłoni,
Na cześć patrona na rogu Zamkowej i Warszawskiej,
Pomnik z jego podobizną z ziemi wyrasta
Chociaż Biała to miasto małe
Jest ono i tak wspaniałe.
Znajdziemy tutaj sklepy, szkoły, boisko
A w wolnym czasie zimą pójdziemy na lodowisko
W centrum miasta pośród starych kamienic
Plac Wolności i magistrat swoim blaskiem się mieni
Naszą Białą chociaż małą bardzo kocham
i serdecznie do odwiedzenia zapraszam

*Kacper Dzwonnik – kl. 6d
Szkoła Podstawowa nr 9
w Białej Podlaskiej*

WYRÓŻNIENIE

O BIAŁEJ SŁÓW KILKA...

Biała Podlaska na wschodzie leży,
ma własny kościół i kilka wieży,
do tego pociąg no i lotnisko,
pewnie pomyślisz, że to już wszystko?
A tutaj jeszcze mamy schronisko.

Pewniakiem myślisz, że to marnota?
Tutaj kiedyś była niezła piechota!
Trzydziestym czwartym pułkiem się zwali
i dzielnie tutaj stacjonowali.
O wolność naszą odważnie walczyli,
sprawmy żeby się nie przeliczyli.
Dbajmy o Białą, o jej ulice,
żeby na marne nie było ich życie.

Niech każdy to wie i zawsze pamięta:
Biała, choć mała, historia jej wielka.

*Weronika Grzesiuk – kl. 3b
Publiczne Gimnazjum nr 3
w Białej Podlaskiej*

MIASTO NAD KRZNA

Biała Podlaska to miasto nad rzeczką,
gdzie przed wiekami ród Radziwiłłów mieszkał.

Gdzie Anna z Sanguszków Radziwiłłowa
bialczanom pomagać zawsze była gotowa.

Gdzie Archanioł Michał mieszkańców pilnuje
i jak walczyć o dobroć wciąż pokazuje.

Gdzie zielone lasy wszędzie dookoła,
tu moja rodzina, przyjaciele i szkoła.

*Katarzyna Chudek – kl. 5c
Szkoła Podstawowa nr 9
w Białej Podlaskiej*

BIAŁA SWYM PIĘKNEM POWIAŁA

Dzisiaj Biała liśćmi powiała
i wszystkim ludziom swe piękno pokazała.
W Białej Podlaskiej jest zabytków wiele,
Michał Archanioł stanął na herbu czele.
Tu są łąki, lasy, drzewa,
tu skowronek pięknie śpiewa.

Gdy kwiaty z ziemi wyrosną,
gdy drzewa zakwitną wiosną,
gdy łąki będą zielone,
gdy w lesie będzie jelonek,
wtedy bobry zbudują żeremia,
stanie się kolorowa cała ziemia,
ptaki uwiją gniazda,
słońce zaświeci jak gwiazda,
ludzie spacerować będą ulicami
i zachwycać się pięknymi widokami.

Gdy nasze miasto zobaczycie,
We wszystko, co napisałem, uwierzycie!

*Michał Czerniewski - kl. 5
Szkoła Podstawowa im. J. Porazińskiej
w Styrzyńcu*

MOJE MIASTO

Biała Podlaska miasto małe,
Za to bardzo doskonałe.
Gdy ktoś do nas raz zawita,
Mówi, że jest znakomita.

Mamy kino, muzeum i basen.
W parku odpocząć można też czasem.
Każdy dla siebie jest bardzo miły,
Biała Podlaska, miasto rodziny.

*Bartłomiej Danieluk – kl. 4b
Szkoła Podstawowa nr 9
w Białej Podlaskiej*

MOJE MIASTO

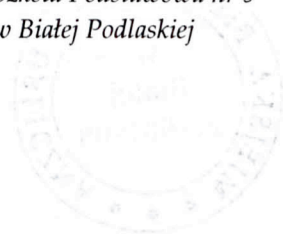
Kraszewski chodził tutaj do szkoły,
Teraz jego ławeczka w parku stoi.
Jestem dumna ze swojego miasta,
A nazwa jego – Biała Podlaska.

Radziwiłłów ród stąd wywiedziony,
Muzeum bialskie zaprasza w swe strony.
Jestem dumna ze swojego miasta,
A nazwa jego – Biała Podlaska.

Archanioł Michał broni nas dzielnie,
A rzeka Krzna otacza nas wiernie.
Jestem dumna ze swojego miasta,
A nazwa jego - Biała Podlaska.

Nas lasy z każdej strony otaczają,
I do odwiedzenia zapraszają.
Gościu drogi, zapraszam do miasta,
Które zwie się Biała Podlaska.

*Katarzyna Danieluk – kl. 6b
Szkoła Podstawowa nr 9
w Białej Podlaskiej*

MOJE MIASTO

Jest takie bliskie memu sercu miasto,
moja mała Ojczyzna – Biała Podlaska.

Wiosną Park Radziwiłłów tu rozkwita,
a latem Plac Wolności fontanną mnie wita.
Nawet jesienią i zimą zachwyca
moja ulica, malownicza okolica.

Cieszę się, że dorastam i pięknieję
razem ze swym miastem – Białą Podlaską!

*Julia Halaubuda - kl. 4a
Szkoła Podstawowa nr 9
w Białej Podlaskiej*

MOJE MIASTO

To Biała Podlaska...
Gdzie Park Radziwiłłowski,
Ulica Warszawska,
Gdzie skwer i wąskie ulice,
Plac Wolności i kamienice,
Krzna – rzeka wesoła,
Moje Osiedle i moja szkoła.
Kiedy wyjadę, tęsknię i wracam.
Tutaj najlepsza zabawa, praca,
Tutaj beztrudnie mijają chwile,
Bo w moim mieście jest mi najmilej!

*Mateusz Jakimiuk – kl. 4a
Szkoła Podstawowa nr 9
w Białej Podlaskiej*

BIAŁA PODLASKA – MOJE MIASTO

Biała moja ulubiona,
Czysta, żyzna i zielona.
W niej wszystko jest, czego mi tylko potrzeba:
i szkoły, i zamek, i park, i dużo niebieskiego nieba.

Ja się w niej narodziłem
I bardzo się z nią zżyłem.
W niej też rzeka – Krzna płynie,
Tak jak w pięknej krainie.

Moje miasto ukochane,
Jest na świecie wszystkim znane.
Tu zaczyna się Europa,
I podróżnym ze wschodu otwierają się wrota.

*Jakub Janik – kl. 4a
Szkoła Podstawowa nr 9
Biała Podlaska*

MOJE MIASTO

Biała Książęca, Biała Radziwiłłowska
Takie nazwy nasze miasto miało
Od Janowiczów, Iliniczów aż po Radziwiłłów
Skomplikowane losy miasta nie opuszczały
Sukno, fajans, drewno a nawet samoloty
Tym naprawdę Biała się szczyciła
Biedna była przez zabory, zniszczenia, naloty
Ale szybko podźwignęła się potem.

Po Radziwiłłach zostało jeszcze trochę
Piękny pałac, zbudowany na planie gwiazdy pięcioramiennej
Park z ogromnymi drzewami,
Otoczony rowami, dawniejszymi fosami
Zachowała się też brama i wieża wjazdowa
Pozostała też kaplica zamkowa
Obok niej wieżyczka wschodnia dawnych gospodarzy
Dzisiaj ma tu lokum Muzeum Południowego Podlasia.

Miasteczko z typowym rynkiem w centrum
Wokół kamieniczki, zadbane, odrestaurowane
Sklepy, ogródki piwne, kioski
Można tu spędzić cały dzień bez troski
Miło jest deptakiem pospacerować latem
Ławeczki, drzewa ozdobne, latarnie
Nowe chodniki, ścieżki rowerowe, rabaty kwiatowe
Miejskie autobusy kursują dokładnie

Władze miasta mocno się starają
By nasze miasto wyglądało ładnie
Biała pięknieje, ale czegoś tu brak
Może plac zabaw ogromny mógłby powstać tu?
W mieście miejsca jest przecież sporo

A dzieciom byłoby radośnie i wesoło!
Dzisiaj miasto jest bezpiecznie
Michał Archanioł dobrze je strzeże
Z mieczem i wagą depcząc smoka
Widzi przyszłość miasta w niebieskich obłokach.

*Maksymilian Piotr Kazimierczak – kl. 5c
Zespół Szkół z Oddziałami Integracyjnymi
Szkoła Podstawowa nr 5
w Białej Podlaskiej*

PIĘKNO MOJEGO MIASTA

Zimą moje miasto jest piękne,
latem się śmieje na niebie,
wiosną kwitnie na złoto,
a jesienią jest kolorowe
co rano jak tęcza.

Idę uliczką do parku bialskiego,
oglądam mury pałacu wielkiego
i się zastanawiam,
jakie to piękne było kiedyś,
lecz teraz ruiny tylko zostały.

Idę dalej na plac Wolności,
obejrzę fontannę, wrzucę grosik,
spocznę sobie na ławeczce,
na której pan Kraszewski siedzi
i może porozmawiam z nim trochę.

Potem szybko pobiegnę dalej,
bo już ciemno się zrobiło,
to tak mało czasu...
Nad rzekę przybiegłam,
spojrzałam na niebo –
jest takie piękne!
Zachód słońca mieni się czerwienią,
a ja siedzę na trawie
i marzę, kiedy znów zobaczę
to piękne miasto w zimowej szacie.

*Anna Koleśnik - kl. 6
Szkoła Podstawowa im. J. Porazińskiej
w Styrzyńcu*

BIAŁA – MOJE MIASTO

Biała Podlaska to moje miasto rodzinne,
Cieszę się, że to, a nie jakieś inne.
Jej patronem jest Michał Archanioł,
Lecz mamy tu jeszcze jedną ważną panią.
Jest patronką szkoły mej,
nigdy nie żałowała dobroci swej.
Krzna przepływa tu od wieków,
Podziwiam ją, aż dostałam wypieków.
Mamy również Park Radziwiłłów i Plac Wolności,
Biała Podlaska wszystkich zaprasza tu gości.

*Agata Kościńska – kl. 5c
Szkoła Podstawowa nr 9
w Białej Podlaskiej*

BIAŁA PODLASKA

Każdego dnia tłum ludzi gna
na każdej ulicy miasta
i samochody jeżdżą wszędzie,
i wymijają się na zakręcie,
a światła migają czerwone, zielone,
i tyle budynków, i ulic tyle
za każdym zakrętem miasta.

Kwiaty są wokoło
i pachnie bratkami jak nigdzie,
pomników jest tyle,
latają motyle,
ławki stoją na placu rzędem,
drzew dużo tam jest
i park Radziwiłłowski też.

A zimą co dnia
na sankach jak mgła
zjeżdżają ze wzgóрка dzieci.
Szczęśliwy jest dzień,
nie przeszkadza nawet cień
w mieście Biała Podlaska.

Fontanna jest też,
a obok niej pies
i ławeczka Kraszewskiego.
Warto tutaj przyjeżdżać,
być może zamieszkać
w mieście Biała Podlaska.

*Emilia Kościuk - kl. 6
Szkoła Podstawowa im. J. Porazińskiej
w Styrzyczcu*

BIAŁA PODLASKA

Lubię swoje miasto
Lubię tutaj żyć
Tu uczyć się, pracować
I marzyć i żyć.

Tu można zobaczyć
Budowle przeszłości
A duch Radziwiłła
Chętnie w parku gości.

Kościoty i muzeum
Godne odwiedzania
I Kraszewski, który
Z ławeczki się kłania.

Uczelnie, w których każdy
Już studiować może
A i odpoczywać
Można nie najgorzej.

A nasz skarb największy
To czyste powietrze
I nadzieja i pomysł
Na to „jutro lepsze”.

*Weronika Maziejuk - kl. 6b
Szkoła Podstawowa nr 9
w Białej Podlaskiej*

ZAPROSZENIE

Biała Podlaska we wschodniej Polsce leży
i do Podlasia – jak wiecie - należy.
Słynie z historii Radziwiłłów rodu,
co chlubnie zapisał się w dziejach naszego narodu.
Zachwyca nowoczesnym wizerunkiem,
nie gardząc jednakże zabytkowym kierunkiem
wyznaczanym przez piękny Zespół Zamkowy,
kościóły i Akademii Białskiej budynek alabastrowy.
Na Placu Wolności festyny i koncerty przyciągają Białczan tłumy,
którzy nie kryją poczucia radości i dumy
z miasta, które wykształciło wielu znanych ludzi.
Polityków, lekarzy, nauczycieli, pisarzy,
aktorów, muzyków, śpiewaków, malarzy –
tych wszystkich mądrych ludzi białska ziemia wydała,
ich sukcesami i szczęściem będzie rozkwitała.
Nie trzeba już chyba większej reklamy,
byś zajrzał do nas – Turysto Kochany!
Do kina „Merkury” chętnie z Tobą pójdziemy,
białskie uliczki wzdłuż i wszerek przejdziemy.
Na ławeczce Kraszewskiego odpoczniesz zmęczony,
podziwiając kamieniczki, które otulają Plac Wolności z każdej strony.
A jeśli zatęsknisz za aktywnym wypoczynkiem,
w naszych basenach zanurkujesz przed spoczynkiem.
O takiej Białej pewnie już śnicie.
Mam nadzieję, że szybko nas odwiedzicie!

*Agata Nowak – kl. 5a
Szkoła Podstawowa nr 1
w Białej Podlaskiej*

BIAŁA PODLASKA

Mała Ojczyzno moja.
Kocham Cię jak rodzinę swą.
Kiedy przyglądam się Placowi Wolności,
patrzę na piękny krajobraz.
Kiedy odjeżdżam,
Ty żegnasz i zapraszasz mnie ponownie.
Gdy już wracam, Ty z uśmiechem mnie witasz.
Ty moja mała Ojczyzno.

*Gabriela Pomorska – kl. 4c
Szkoła Podstawowa nr 9
w Białej Podlaskiej*

MOJE MIASTO

Biała Podlaska to ojczyzna moja mała,
Tu się moja mama i babcia wychowała.
Radziwiłłowie niegdyś tu mieszkali,
Unicy Podlascy życie za wiarę oddali.

Dla Michała Archaniola jej los został powierzony,
Dlatego nasz opiekun został w herbie umieszczony.
Ludzie pod Jego wezwaniem kaplicę wybudowali,
Aby już zawsze czuwał nad nami.

Za czasów księcia Radziwiłła został tutaj zamek wzniesiony,
Który niestety w czasie wojny został po części zniszczony.
Dzisiaj Muzeum Południowego Podlasia tu mamy,
Które my - Podlasiacy i turyści chętnie odwiedzamy.

To jest moje miasteczko ukochane,
Przez wielu gości odwiedzane.
Lasy, łąki, rzeki moje miasto otaczają,
Które swoim pięknem wszystkich zachwycają.

*Weronika Rad – kl. 6b
Szkoła Podstawowa nr 9
w Białej Podlaskiej*

MOJA BIAŁA PODLASKA

Moja Biała nie jest Biała!
To nie białe ważne jest,
Ważne są kolory w niej,
Które zawsze świecą w niej.
Dzięki niej jest kolorowo,
A życie radosnym jest.
Moja Biała nie jest Biała,
Ale życie w niej jest debest.
Każdego dnia rano piękne słońce wschodzi
I wtedy każdy z domu wychodzi.
Biała moja jest cudowna,
Żadne miasto jej nie pokona,
Gdy wszyscy rano idą do pracy,
Bardziej już moja Biała nie musi być szczęśliwsza,
Ponieważ ona wie, że ją kochamy.

*Malwina Romaniuk – kl. 4a
Szkoła Podstawowa nr 9
w Białej Podlaskiej*

MOJE MIASTO

Idąc ulicą tego miasta,
z historią jego łączysz się.
Przypomnij swe rodzinne gniazdo,
z dziejami dziś zapoznam cię.

Litewski hetman, Piotr Janowicz, wojewoda trocki,
założył miasto tu, w przepięknym malowniczym miejscu tym.
A później ów panował żaden Książę szkocki,
lecz Radziwiłłów ród, trwający tutaj wiele zim.

Tak zwykle miasto, jednak Biała to Książęca,
szelest tu liści, spokój, szczęście i dla niektórych błogi raj
Wspaniałe zamki i muzea, a także forteca,
i kwiaty piękne, których woni wiele w miesiąc maj.

Michał Archanioł dzielnie stoi
Na skrzyżowaniu wielu prostych dróg.
Od smoka ludzi miasta dzielnie broni,
bo go do Białej przysłał Bóg.

To ma ojczyzna – mała, niepozorna,
a jednak żyje mimo barier i szlabanów mas.
Me oczy tak wpatrzone w przyszłość świata,
jednak nie widzę teraz innych kras.

Biała Podlaska miastem pięknym,
więc wiwat kto założył go.
Niech żyje z pokoleniem wielkim właśnie tutaj
historii Polski małe, niepozorne źdźbło.

*Aleksandra Smerachanskaya – kl. 6d
Szkoła Podstawowa nr 9
w Białej Podlaskiej*

BIAŁA – MOJE MIASTO

Biała to moja Ojczyzna
I miasto umiłowane.
Ale po bitwie pozostała blizna
Lecz nadal ją kocham,
Ach Białą kocham na wieki.

W Białej dom i miłość moja jest.

Słowami nie ujmę tej miłości do Białej,
Lecz krótko powiem kocham ją.
Oto tam się urodziłam,
Wychowałam,
A to jest skarb ogromny.

Uwielbiam ten stary szpital,
Biały deptak,
Ruiny wieloletniej kamienicy,
Anioła Michała pomnik
Na skrzyżowaniu dwóch ulic.
Anioł ludzi jednoczy.

*Julia Szewczyk - kl. 6a
Szkoła Podstawowa nr 9
w Białej Podlaskiej*

LOSY BIAŁEJ

Usiadła Biała pod turkusowym niebem,
Patrzy, rozmyśla nad losem swej historii,
Co już od wieków trwa.
A obok wstążeczki Krzny królestwo swe ma.

Michał Archanioł, co w herbie się znajduje,
Do dziś Białą się opiekuje.
Kiedyś Radziwiłł młody,
Wzniósł tu pałac swój niezwyklej urody.

Dzisiaj Kraszewski przysiada na ławeczce z boku.
I myśli, że ten widok na zawsze pozostanie w jego oku.
Miasta pięknego rano i o zmroku.

*Zuzanna Topyłto – kl. 5a
Szkoła Podstawowa nr 9
w Białej Podlaskiej*

MOJE MIASTO

Biała Podlaska to moje miasteczko,
Tak je lubię, jak czekoladowe ciasteczko.
Wiosną, latem, jesienią i zimą,
Mieszkam tutaj wraz ze swoją rodziną.

Tutaj się urodziłam,
Tu dwanaście lat przeżyłam,
Wszędzie domy, bloki i ulice,
Wokół nas piękne kamienice.

Przyjedź do naszego miasteczka:
U nas rzeka Krzna wije się jak wstążeczka,
Park Radziwiłła ma wiele uroku,
I zmienia się wraz z porą roku.

Herb jest tu wszystkim znany,
Gdyż przez Michała Radziwiłła był on nadany,
Anna Radziwiłłówna do rozbudowy miasta się przyczyniła,
I swe serce w Białej pozostawiła.

Tu każda chwila jest piękna,
Beztrosko mija czas,
Tu jest nasze miejsce
I nasz własny mały świat.

*Karolina Tur – kl. 6d
Szkoła Podstawowa nr 3
w Białej Podlaskiej*

PARK RADZIWIŁŁOWSKI

Kiedy kończy się wrzesień,
To zaczyna się jesień.
Wchodzę do parku Radziwiłłowskiego,
A tam są same dziwy;

Szare liście,
W słońcu mienia się złociście.
Gdy patrzę na wiewiórki,
One na drzewie fikają koziołki
I szybko zmykają do dziupli.

W cudownym parku Radziwiłłowskim,
Gdy usiadłam na ławce,
Usłyszałam smutny śpiew ptaszków.
Ptaszki smutno śpiewają ,
Bo brzuszki puste mają.

Więc sypnęłam im okruszki chleba
A one z radości podleciały wysoko,
Hen do nieba.

Dlatego lubię tu przychodzić,
Bo zawsze gdy jest mi smutno,
Posiedzieć tutaj lubię ,
A gdy wracam z parku Radziwiłłowskiego,
Jestem szczęśliwa.

*Magdalena Wawryniuk – kl. 5
Szkoła Podstawowa
w Grabanowie*

BIAŁA PODLASKA

Jest takie miasto na Ziemi,
Co skrywa wiele tajemnic.
Budzi się rankiem, skąpane w rosie,
I wita nas niesłyszalnym głosem.

Bram jego strzeże Michał Archanioł,
Patron nad patronami.
Łaskawym swym okiem zerka,
I czuwa bacznie nad nami.

Tutaj Kraszewski swe kroki stawiał,
Ucząc się i żyjąc w naszym grodzie.
Dziś nas zaprasza na swą ławeczkę,
I szepcze: „Przechodniu odpocznij sobie”.

*Natalia Wróbel – kl. 6e
Szkoła Podstawowa nr 9
w Białej Podlaskiej*

NASZA WSPÓLNA BIAŁA PODLASKA

W moim mieście jest mój dom
Park Radziwiłłowski, książęcy
dumnie przegląda się w Krznie.
Jakim skarbem dla mnie jest moje miasto.

Dawniej pola, łąki, lasy, chatki ubogie.
Dzisiaj domy, sklepy, ulice.
Dawniej Biała Książęca.
Dzisiaj Biała Podlaska.

Nasze wspólne miasto.
Żyje naszym wspólnym duchem.
Czasem się zastanawiam.
Czy każdy wie, że jest takie piękne.

*Aleksandra Zalewska – kl. 6d
Szkoła Podstawowa nr 9
w Białej Podlaskiej*

MOJA BIAŁA

Na wschodzie Polski, nad rzeką Krzną
Leży miasteczko nie wszystkim znane
Białą Podlaską ludzie je zwa,
Lecz dla mieszkańców jest ukochane.

Zabytków wiele z minionych czasów
Skrywają wąskie białskie ulice.
Są tu kościoły, urzędy, szkoły
I pożydowskie są kamienice.

Na straży miasta Archanioł Michał
Ze swoim mieczem dumnie tu stoi,
Godło i symbol święty przedstawia.
Nikt się łobuzów tutaj nie boi.

Radziwiłłowie - ród znamienity
Przy zbiegu ulic pałac swój wznieśli.
Park tylko został, stare budynki,
W których urzędów kilka się mieści.

Wiele uczelni jest w tym miasteczku,
Słynne liceum jest Kraszewskiego.
Przez lata całe kształciło młodzież,
Sławni Polacy wyszli z murów jego.

Na końcu Brzeskiej mamy bazarek,
A przy Łomaskiej wjazd na lotnisko.
Handel tu kwitnie z bracią ze Wschodu
I na wycieczkę do Brześcia blisko.

Trudy wojenne miasto przetrwało,
Były tu nawet ruskie żołdacy.
Przed hitlerowcem ciemną uliczką
Uciekał bosy Żydek brodaty.

Mieszkańcy życie wiodą spokojne
W małym miasteczku Podlasia Wschodniego.
Tu czyste powietrze, tu lasy zasobne,
Emeryt z Warszawy wraca do niego.

*Julia Zawadzka – kl. 5
Szkoła Podstawowa
z Oddziałami Przedszkola
w Wisznicach*

MOJE MIASTO

Biała Podlaska moje miasto.
Wszystkie ulice, ścieżki, drogi ...
Smak dzieciństwa.
Pierwsza miłość.
Przyjaciele.
To tu stało się tak wiele.
Tu czuje się najlepiej,
tu jest mój dom.
Nigdy nie odejdę stąd.
Gdy wyglądam przez okno,
ronię łzę.
Jestem dumna z tego,
że wybrałam miasto
właśnie te!

*Julia Darecka – kl. 1b
Publiczne Gimnazjum nr 4
w Białej Podlaskiej*

Biała Podlaska to moje miasto –
w którym postawiłam pierwszy krok
i stawiam go non stop.
Dzielnice i osiedla to tajemnicze miejsca,
blask tradycji tamtych lat,
wciąż kryje w sobie miejski park.
Atutem tego miasta jest galeria bialska
nie da się pominąć Placu Wolności,
dworca kolejowego, ani pomnika Ignacego Kraszewskiego.
To są najwspanialsze cechy nadające barwę temu miastu,
a także zabytki i ulice z dawnych czasów.
A św. Michał Archanioł nas prowadzi i strzeże od złego
oświecając serca każdego...
Daj się ponieść emocjom, niech charakter tego miasta
pokaże ci, jaka naprawdę jest Biała Podlaska.
Każdy ma inne zdanie o niej, lecz jedno wie –
stojąc na Placu Wolności czuje się tę wolność,
która w tym mieście tkwi

- Uwierz mi.

*Sylvia Świdorska – kl. 3b
Publiczne Gimnazjum nr 2
w Białej Podlaskiej*

SPIS TREŚCI

Wstęp.....	3
Piaszczyk Zofia <i>Biała w słowa ubrana</i>	4
Dobruk Dominika <i>Jesienna pora w Białej Podlaskiej</i>	8
Brodacka Weronika <i>Moje miasto</i>	10
Gomółka Aleksandra <i>Moje miasto</i>	11
Matusiewicz Sylwia <i>Biała świtem malowana</i>	12
Dzwonnik Kacper <i>Biała Podlaska</i>	13
Grzesiuk Weronika <i>O Białej słów kilka</i>	14
Chudek Katarzyna <i>Miasto nad Krznię</i>	15
Czemierowski Michał <i>Biała swym pięknem powiała</i>	16
Danieluk Bartłomiej <i>Moje miasto</i>	17
Danieluk Katarzyna <i>Moje miasto</i>	18
Hałabuda Julia <i>Moje miasto</i>	19
Jakimiuk Mateusz <i>Moje miasto</i>	20
Janik Jakub <i>Biała Podlaska – Moje Miasto</i>	21
Kazimierczak Maksymilian P. <i>Moje miasto</i>	22
Koleśnik Anna <i>Piękno mojego miasta</i>	24
Kościńska Agata <i>Biała – moje miasto</i>	25
Kościuk Emilia <i>Biała Podlaska</i>	26
Maziejuk Weronika <i>Biała Podlaska</i>	28
Nowak Agata <i>Zaproszenie</i>	29
Pomorska Gabriela <i>Biała Podlaska</i>	30
Rad Weronika <i>Moje miasto</i>	31
Romaniuk Malwina <i>Moja Biała Podlaska</i>	32
Smerchanskaya Aleksandra <i>Moje miasto</i>	33
Szewczyk Julia <i>Biała – moje miasto</i>	34
Topyłło Zuzanna <i>Losy Białej</i>	35
Tur Karolina <i>Moje Miasto</i>	36
Wawryniuk Magdalena <i>Park Radziwiłłowski</i>	37
Wróbel Natalia <i>Biała Podlaska</i>	38
Zalewska Aleksandra <i>Nasza wspólna Biała Podlaska</i>	39
Zawadzka Julia <i>Moja Biała</i>	40
Darecka Julia <i>Moje miasto</i>	42
Świdarska Sylwia ***.....	43

XIII B
—
Bia

ISBN 978-83-928164-3-0